

73. al-Muzzammil

Namn

Suran har fått sitt namn från ordet *al-muzzammil* i den första versen. Det fungerar som ett namn, inte som en beskrivande titel för surans tema.

Uppenbarelse perioden

Suran består av två avsnitt som uppenbarades vid två olika tillfällen.

Första delen (vers 1–19) – Meckansk uppenbarelse

Det råder enighet om att den första delen är meckansk, vilket bekräftas av både innehållet och hadithtraditionerna. Även om traditionerna inte anger exakt när i Mecka den uppenbarades, ger textens egna ledtrådar en tydlig bild:

1. **Profetens utbildning i profetskapets tidigaste fas** Profeten (frid vare med honom) befalls att stå upp om natten och dyrka Allah för att stärkas inför den tunga börda som profetskapet innebär. Detta visar att uppenbarelsen kom mycket tidigt i hans uppdrag.
2. **Koranen reciteras i tahajjud** Han befalls att recitera Koranen under halva natten eller något mer eller mindre. Detta antyder att en betydande del av Koranen redan hade uppenbarats.

3. **Tålamod inför motstånd** Profeten uppmanas att ha tålamod med de övergrepp som hans motståndare utsatte honom för, och de icke-troende hotas med straff. Detta visar att han redan hade börjat predika öppet och att oppositionen i Mecka hade blivit aktiv och kraftfull.

Andra delen (vers 20) – Troligen en medinansk uppenbarelse

Även om vissa kommentatorer menar att även denna vers är meckansk, anser många – och texten själv antyder – att den är medinansk. Skälen är tydliga:

- Den nämner **kamp i Allahs väg**, något som inte var aktuellt i Mecka.
- Den nämner **den obligatoriska zakaten**, som infördes med fastställda regler först i Medina.

Tema och innehåll

Vers 1–7: Förberedelse för profetskapets ansvar

Profeten (frid vare med honom) befalls:

- att stiga upp under natten
- att stå i bön under halva natten, eller något mer eller mindre

Syftet är att förbereda honom för det stora uppdrag som anförtrotts honom.

Vers 8–14: Fullständig tillit till Allah

Han uppmanas:

- att helt och hållet hänge sig åt Allah, universums Herre
- att anförtro alla sina angelägenheter åt Honom
- att ha tålamod med motståndarnas ord och handlingar
- att inte söka deras vänskap eller stöd
- att överlåta deras öde åt Allah, som själv kommer att ta hand om dem

Vers 15–19: Varning till Meckas motståndare

Meckaborna påminns:

- att Allah har sänt dem en budbärare, precis som Han sände Moses till Faraos
- att Faraos öde bör tjäna som en varning
- att om de undgår straff i detta liv, kommer de inte att kunna undkomma straffet på Uppståndelsens dag

Vers 20: Den senare lättnaden och den nya befallningen

Enligt en tradition från Sa'īd ibn Jubayr uppenbarades denna vers tio år senare. Den mildrar den tidigare befallningen om nattbönen:

- Muslimerna uppmanas att be **så mycket tahajjud som de orkar**
- Men deras huvudsakliga fokus ska vara:
 - de fem dagliga obligatoriska bönerna
 - att betala zakat korrekt
 - att ge av sin rikedom uppriktigt för Allahs skull

Suran avslutas med en kraftfull påminnelse:

”Vilka goda gärningar ni än gör kommer inte att gå förlorade. De är som proviant som en resenär skickar i förväg till sin eviga boning. Allt gott ni sänder framåt finner ni hos Allah – bättre och rikare än det ni lämnar kvar i världen.”